

Sygn. akt I C 724 / 12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Matyja

Protokolant: sek. sąd. Joanna Kotowska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. S., A. S. i małoletniego P. S.**

przeciwko **Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powodów :

- B. S. kwotę 125.000,-zł (słownie sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami do 29 września 2012r. do dnia zapłaty

- A. S. kwotę 110.000,-zł (słownie sto dziesięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od 28 września 2012r. do dnia zapłaty

II. umarza postępowanie w stosunku do małoletniego P. S. i nie obciąża go kosztami procesu

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie

IV. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powodów B. S. i A. S. kwotę 8.234,-zł (słownie osiem tysięcy dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Olsztynie kwotę 10.250,-zł (słownie dziesięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem należnej opłaty w sprawie od obowiązku uiszczenia której powodowie byli zwolnieni

Sygn. akt I C 724/12

UZASADNIENIE

Powodowie B. S., A. S. i małoletni P. S. wniesli o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. następujących kwot:

- powódka B. S. kwoty 155.000,-zł (130.000,-zł tytułem zadośćuczynienia i 25.000,-zł tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej)

- powód A. S. kwoty 125.000,-zł (100.000,-zł tytułem zadośćuczynienia i 25.000,-zł odszkodowania za pogorszenie sytuacji życiowej)

- małoletni P. S. kwoty 80.000,-zł (60.000,-zł tytułem zadośćuczynienia i 20.000,-zł tytułem pogorszenia sytuacji życiowej).

Wszyscy powodowie domagali się zasądzenia powyższych kwot z ustawowymi odsetkami od 22 lipca 2012r. do dnia zapłaty oraz należnych kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podali, że w dniu 22 lipca 2012r. w miejscowości B. gmina Ł. K. M. (1) kierując motorowerem marki B. nr Rej (...) na łuku drogi jadąc z nadmierną prędkością stracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego zjechał na lewy pas ruchu i zderzył się z jadącym prawidłowo z przeciwnego kierunku samochodem ciężarowym marki V. nr rej (...). Pasażerem motoroweru był syn i brat powodów K. S.. W wyniku wypadku tak kierujący jak i pasażer ponieśli śmierć na miejscu.

Pojazd którym się poruszali posiadał ubezpieczenie z tytułu OC posiadacza pojazdu mechanicznego u pozwanego.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2012r. Prokurator Rejonowy w O. umorzył śledztwo z powodu śmierci osoby podejrzanej.

Pozwany likwidując szkodę wypłacił powodom B. S. i A. S. tytułem zadośćuczynienia po 15.000,-zł oraz kwotę 9.147,01zł tytułem odszkodowania. Natomiast małoletniemu powodowi P. S. 10.000,-zł. Zdaniem powodów wypłacone odszkodowanie przez pozwanego rażąco zaniżone. W rodzinie powodów istniały silne więzi emocjonalne tak między rodzicami a zmarłym tragicznie K. S. jak i między braćmi. Śmierć syna i brata była dla powodów traumatycznym przeżyciem, które trwa do chwili obecnej. Zmieniła ich życie i pozbawiła planów na przyszłość. Zmarły syn K. był dobrym uczniem interesował się informatyką, historią a także nowinkami technicznymi.

Domagając się odszkodowania za pogorszenie sytuacji życiowej powodowie wskazali, iż zmarły syn nie będzie wspierać w przyszłości swoich rodziców. Zmarły syn jako że był w pełni sprawny stanowiłby w przyszłości podporę dla rodziców w życiu codziennym. W stosunku natomiast do małoletniego P. S. jego pogorszenie sytuacji życiowej polega na tym, że po śmierci brata tylko i wyłącznie na nim będzie spoczywał obowiązek opieki nad rodzicami i dokonywania ewentualnych świadczeń alimentacyjnych na ich rzecz.

Pozwany Towarzystwo (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na jego rzecz należnych kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podał, że likwidując zgłoszoną przez powodów w dniu 29 sierpnia 2012r. szkodę wypłacił im łączne odszkodowanie w kwocie 49.147,01 zł (po 15.000,-zł zadośćuczynienie dla rodziców, 10.000,-zł dla brata zmarłego w wyniku wypadku oraz kwotę 9. 147.01zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu. Zdaniem pozwanego wypłacone kwoty zadośćuczynienia są kwotami odpowiednimi.

Zarzucił, iż powodowie w żaden sposób nie wykazali, iż nastąpiło pogorszenie ich sytuacji życiowej.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 22 lipca 2012r. w miejscowości B. gmina Ł. szesnastoletni K. M. (1) kierując motorowerem marki B. nr rej (...) na łuku drogi jadąc z nadmierną prędkością stracił panowanie na pojeździe zjechał na lewy pas ruchu i zderzył się z jadącym prawidłowo z przeciwnego kierunku ruchu samochodem osobowym marki V. nr rej (...). Pasażerem motoroweru był trzynastoletni K. S..

W wyniku wypadku zarówno kierujący pojazdem i jego pasażer ponieśli śmierć na miejscu. Motorower był własnością matki K. M. (2) P.. K. M. (1) miał kartę rowerową i motorowerową wydaną przez Zespół Szkół Publicznych im. (...) w L.. Najczęściej pytał matki jak chciał wziąć motorower i jeździł w kasku. W dniu wypadku wziął motorower pod nieobecność matki i jechał bez kasku (karta rowerowa i motorowerowa K.M. k112-114 , zeznania M. P. (1) k 114)

Pasażer motoroweru trzynastoletni K. S. przebywał od trzech tygodni przed wypadkiem u swojej ciotki A. K.. Zgodziła się aby pojechał z K. M. (1) i jeszcze dwoma chłopcami również jadącymi na skuterze na wystawę sprzętu rolniczego do miejscowości G.. Nie widziała jak chłopcy wyjeżdżali z jej posesji i nie wie czy mieli na głowach kaski.

(zeznania A. K. k 44-46 akt śledztwa 3 DS. 206/12 Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce, akt zgonu K. S. k 19 -21)

D. K. i M. P. (2) jadący na drugim motorowerze potwierdzili okoliczności wypadku oraz to że K. M. (1) i K. S. nie mieli na głowach kasków. Siostra sprawcy wypadku A. M. zeznała, że brat przeważnie jeździł na skuterze w kasku, ale zdarzało się że kasku nie zakładał.

(zeznania D.P. K.k 19-12, M. P. (3)k 24- 25, A. M.k32-33 akt śledztwa 3 DS. 206/12 Prokuratury Rejonowej w O.)

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2012 Prokurator Rejonowy w O. umorzył śledztwo prowadzone w trybie art. 308 § 1 k.p.k. wobec śmierci osoby podejrzaney

(postanowienie k 69-70 w/w akt śledztwa , 17 -18 akt sprawy)

W dniu 29 sierpnia 2012r. Kancelaria (...) Spółka z o.o.w G.zgłosiła w wyniku umocowania przez powodów szkodę pozwanemu. Decyzją z dnia 14 września 2012r. pozwany likwidując szkodę przyznał powodom odszkodowanie w łącznej kwocie 49.147,01 zł (po 15.000,-zł dla każdego z rodziców tytułem zadośćuczynienia , oraz 10.000,-zł tytułem zadośćuczynienia dla brata zmarłego plus zwrot kosztów pogrzebu. (zgłoszenie szkody k-64-66, decyzja o przyznaniu odszkodowania k 22. akta szkody ubezpieczyciela Nr (...))

Rodzice powoda przesłuchani w charakterze stron zeznali iż o wypadku dowiedzieli się od A. K. – siostry powódki która do nich zadzwoniła. Byli wówczas w Niemczech gdzie powód A. S. prowadzi działalność gospodarczą. Ze zmarłym tragicznie synem K. łączyły ich bardzo silne więzi emocjonalne. Rodzina była zżyta ze sobą rodzice i dwóch synów wzajemnie się wspierali pomagali sobie i starali się jak najwięcej czasu spędzać ze sobą. K. był dzieckiem pogodnym uczuciowym dobrze się uczył miał liczne zainteresowania. Śmierć K. była dla rodziców i jego starszego brata ogromnym ciosem spowodowała, że powodowie przestali cokolwiek planować i mieć marzenia na przyszłość. W ich życiu powstała pustka, której mimo, że mają jeszcze jednego syna nic nie jest w stanie wypełnić. Powód A. S. w związku z traumą po śmierci K. zaniedbał prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu na terenie Niemiec prac remontowych przez co stracił wielu klientów. Powódka B. S. nie pracuje obecnie i nie pracowała w chwili śmierci syna . Zajmowała się dziećmi, domem, ogrodem. Po śmierci K. jej aktywność znacznie się osłabiła, odczuwa stały lęk o syna P..

(zeznania B. S. i A. S. płyta CD k 69, zdjęcia rodzinne i szkolne K. k 26-28, dokumenty rozliczeniowe działalności gospodarczej powoda A. S. k 76-96)

Na rozprawie w dniu 18 października 2013r. małoletni P. S. cofnął pozew, wnosząc o nieobciążanie go kosztami procesu.

Pełnomocnik pozwanego wyraził zgodę na cofnięcie pozwu wnosząc o zasądzenie od w/w pozwanego na jego rzecz należnych kosztów procesu.

(protokół k 129 płyta CD k 130)

Sąd Okręgowy zważył:

Roszczenia zgłoszone przez powodów co do zasady są uzasadnione i znajdują oparcie w postanowieniach art. 446 § 3 i 4 k.c.

Art. 446 k.c. określa podmiotowy i przedmiotowy zakres naprawienia szkody jeżeli wskutek tak jak w niniejszym przypadku na skutek uszkodzenia ciała nastąpiła śmierć poszkodowanego. Do kręgu podmiotów uprawnionych do żądania kompensaty należą osoby pośrednio poszkodowane, i są nimi:

- osoby, które poniosły koszty leczenia i pogrzebu zmarłego
- osoba względem której ciążył na zmarłym ustawowy obowiązek alimentacyjny
- osoby bliskie, którym zmarły dobrowolnie i stale dostarczał środków utrzymania
- najbliżsi członkowie rodziny

Zobowiązanym do naprawienia szkody jest podmiot, który według reguł danego zdarzenia ponosi odpowiedzialność deliktową za uszkodzenie ciała, a konsekwencji śmierci poszkodowanego.

Niewątpliwa w niniejszej sprawie jest odpowiedzialność pozwanego, oparta na podstawie art. 822 k.c., u którego ubezpieczony był pojazd kierowany przez sprawcę wypadku, K. M. (1), a w wyniku którego nastąpiła śmierć K. S.. Pozwany swojej odpowiedzialności co do zasady nie kwestionuje.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy tego, czy powodowi należy się odszkodowanie z tytułu znacznego pogorszenia się ich sytuacji życiowej po śmierci syna oraz zadośćuczynienie w żądanej wysokości.

Odnosząc się do pierwszego z tych żądań a mianowicie zadośćuczynienia za śmierć osoby bliskiej.

Zadośćuczynienie to zostało wprowadzone ustawą z dnia 30 maja 2008r. (Dz. U. Nr 116 poz. 731), a obowiązującej od 3 sierpnia 2008r. Odszkodowanie na podstawie art. 446 § 4 k.c. obejmuje uszczerbek niemajątkowy doznany przez najbliższych członków rodziny zmarłego w następstwie jego śmierci. Zadośćuczynienie jest dodatkowym roszczeniem którego osoby uprawnione mogą żądać obok odszkodowania.

Zadośćuczynienia za doznaną krzywdę może żądać pokrzywdzony od osób, które na zasadach określonych przez ustawodawcę dla poszczególnych deliktów ponoszą za nią odpowiedzialność.

W niniejszym przypadku podstawą odpowiedzialności sprawcy wypadku, w wyniku którego śmierć poniósł K. S. jest art. 436 k.c. Krzywda jakiej doznali powodowie – rodzice zmarłego jest normalnym następstwem czynu sprawcy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. kreującego koncepcję związku przyczynowego między określonym zdarzeniem, działaniem, zaniechaniem sprawcy a powstałą szkodą (por wyrok SN z dnia 7 lutego 2006r. I PK 272/05 LEX (...)).

Stanowi ono formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej, doznanej krzywdy, a w szczególności cierpienia, bólu i poczucia osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. Celem zadośćuczynienia jest złagodzenie cierpień zarówno doznanych jak i tych które wystąpią w przyszłości. Zadośćuczynienie ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą doznaną przez poszkodowanego krzywdę. W tym kontekście krzywda jest ujmowana jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz psychiczne (np. ujemne odczucia przeżywane w związku utratą osoby bliskiej, np., osamotnienie, tęsknota, poczucie pustki).

Reasumując zadośćuczynienie pieniężne o którym mowa w w/w art. 446 § 4 k.c. ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci głównie cierpień psychicznych.

Pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w tymże przepisie ma w istocie charakter nieokreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria jakimi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji poszkodowanego. (por wyrok SN z dnia 12 września 2002 IV CKN 1266/00 LEX nr 80722).

Z uwagi na to, że zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, jego wysokość nie może być określona w wysokości symbolicznej, lecz winna przedstawiać pewną ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie przyznana suma pieniężna tytułem zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach i dostosowana do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie, kraju, w którym mieszka poszkodowany. Najbliższym punktem odniesienia powinien być poziom życia osoby, której zadośćuczynienie przysługuje, gdyż jej stopa życiowa rzutować będzie na rodzaj wydatków konsumpcyjnych mogących zrównoważyć doznane cierpienie (por wyrok SN 30 stycznia 2004r. I CK 131/2003 OSNC 2005/2/4 i z dnia 29 maja 2008r. II CSK 78/08 LEX nr 420389).

Zadośćuczynienie winno być także stosowne do doznanej krzywdy oraz uwzględniać wszystkie zachodzące okoliczności. W szczególności winny być wzięte pod uwagę takie okoliczności jak nasilenie cierpienia, ich długotrwałość, a także skutki śmierci osoby najbliższej na obecne i przyszłe życie pozostałych członków rodziny.

Jak wcześniej wskazano zadośćuczynienie nie może stanowić zapłaty symbolicznej, ale i nie może być niewspółmierne.

Powodowie niewątpliwie bardzo mocno przeżyli śmierć syna K. z którymi byli bardzo związani emocjonalnie. Zmarła syn był drugim z kolei dzieckiem powodów. Byli z niego dumni bo dobrze się uczył, miał liczne zainteresowania tak humanistyczne jak i techniczne, był lubiany przez rówieśników. W sposób naturalny okazywał swoje uczucia wobec rodziców, a szczególne wobec matki i oczekiwał od rodziców i brata tego samego. Miał wiele planów na przyszłość, a z uwagi na jego zainteresowania rodzice rozważali na jakie pójdzie studia, humanistyczne czy techniczne. Śmierć syna spowodowała, że powodowie utracili sens dotychczasowego życia, a pustki po jego śmierci, mimo, że mają jeszcze starszego syna nie potrafią niczym wypełnić. Szczególnie dotkliwie odczuwa to powódka B. S., na której w sytuacji gdy mąż prowadził działalność gospodarczą za granicą (w N.) spoczywał obowiązek opieki na dziećmi, a szczególności nad zmarłym K., jako młodszym, potrzebującym nie tylko opieki ale jak wynika ze zgodnych zeznań obojga powodów większej bliskości i uczucia. Wskazać w tym miejscu należy, że stresu pourazowego jaki powodowie odczuwają po śmierci syna nie można tylko wiązać z tym, czy korzystali oni czy też nie z pomocy psychologicznej czy psychiatrycznej, ale przede wszystkim z tym, że traumy jaką powoduje śmierć dziecka nie jest w stanie wyleczyć ani upływ czasu, ani ewentualna terapia czy środki farmakologiczne. Krzywdę doznaną w wyniku śmierci osoby bliskiej bardzo trudno jest ocenić i wyrazić w formie pieniężnej. Każdy bowiem przypadek jest przypadkiem indywidualnym. Niemniej ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia należy opierać się na kryteriach obiektywnych, a nie wyłącznie na subiektywnych odczuciach osób pokrzywdzonych (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 czerwca 2013r. I ACa 95/13 LEX nr 1345553)

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że przypadku powódki B. S. odpowiednią kwotą zadośćuczynienia będzie kwota 115.000,-zł . Zważywszy iż pozwany wypłacił już powódce kwotę 15.000,-zł, kwota zasądzona wynosi 100.000,-zł.

Roszczenie powódki B. S. z tego tytułu przewyższające w/w kwotę podlega oddaleniu.

W przypadku powoda A. S. odpowiednią kwotą zadośćuczynienia będzie kwota 100.000,-zł. Mając na uwadze fakt, że pozwany już wypłacił powodowi kwotę 15.000,-zł zasądzona kwota wynosi 85.000,-zł. Ustalając w stosunku do powoda kwotę zadośćuczynienia w kwocie mniejszej niż w stosunku do powódki Sąd miał na uwadze wysokość zgłoszonego przez niego roszczenia, a także fakt, że z uwagi na prowadzenie przez niego działalności gospodarczej za granicą jego kontakty ze zmarłym synem siłą rzeczy nie były codzienne i bezpośrednie tak jak matki.

Roszczenie powoda A. S. z tego tytułu przewyższające tę kwotę podlega oddaleniu.

Kolejnym roszczeniem zgłoszonym przez powodów jest odszkodowanie z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej najbliższych członków rodziny zmarłego, a określone w treści art. 446§ 3 k.c.

Pod pojęciem znacznego pogorszenia sytuacji życiowej o jakiej mowa w w/w art. należy rozumieć nie tylko pogorszenie się sytuacji materialnej osoby bliskiej zmarłego poszkodowanego, ale także pogorszenie się sytuacji takiej osoby w

sensie pozaekonomicznym, szczególnie że stosowne odszkodowanie z art. 446 § 3 k.c. mu umożliwia naprawienie szkód majątkowych, aczkolwiek niekiedy trudnych do uchwycenia. .

W przeciwieństwie do utraty środków utrzymania pogorszenie sytuacji życiowej, o której mowa w powyższym przepisie, ma sens o wiele szerszy. Odszkodowanie z art. 446 § 3 k.c. obejmuje szkody majątkowe często nieuchwytne lub trudne do obliczenia niemniej prowadzące do znacznego pogorszenia sytuacji życiowej osoby najbliższej. Śmierć bezpośrednio poszkodowanego może bowiem wywołać bardzo różnorodne następstwa, można tu przykładowo wymienić uczucie osamotnienia i trudności życiowe, osłabienie aktywności życiowej i motywacji do wykonywania czynności dnia codziennego, lub na wykonywaniu ich z mniejszym niż dotychczas zaangażowaniem, poczuciem dyskomfortu związanym z utratą przyszłego wsparcia. (por wyrok SN z dnia 2 grudnia 2009r. I CSK 149/09 LEX nr 607232, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 czerwca 2013r. I ACa 183/13 LEX nr 1349956)

W najnowszym orzecznictwie dominuje pogląd, że znaczne pogorszenie sytuacji życiowej, o którym mowa w art. 446 § 3 k.c., obejmuje niekorzystne zmiany bezpośrednio w sytuacji materialnej najbliższych członków rodziny zmarłego, jak też zmiany w sferze dóbr niematerialnych, które rzutują na ich sytuację materialną (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 24 października 2007 r., IV CSK 192/07, OSNC-ZD 2008/3/86; z dnia 16 kwietnia 2008r. V CSK 544/07, LEX nr 424335; z dnia 30 czerwca 2004 r. IV CK 445/03, LEX nr 173555).

O ile szkoda materialna jest możliwa do wyceny, to naprawienie szkody niematerialnej ze swej natury jest niemożliwe do ścisłego wymierzenia. Okoliczności te uwzględnia art. 446 § 3 k.c., przewidując przyznanie "stosownego" odszkodowania, bez bliższego wskazania kryteriów, które miałyby decydować o "stosowności" odszkodowania. Oznacza to, że określenie wysokości konkretnego świadczenia z tego tytułu należy do sądu, który powinien w tym zakresie uwzględnić wszystkie okoliczności danej sprawy.

Niewątpliwie skutek śmierci K. S.w sposób znaczny pogorszyła się ich sytuacja materialna. Nastąpiły też zmiany w sferze ich dóbr niematerialnych, które w pewien sposób rzutują na sytuację zawodową powoda A. S.. Po śmierci syna nie był stanie z uwagi na konieczność zajęcia się żona i starszym synem do tak częstych wyjazdów do N. Utracił w związku z tym możliwość pozyskania kolejnych klientów przez co obniżyły się jego dochody. Zeznania powoda A. S.także i w tym względzie Sąd uznał za całkowicie wiarygodne. Powódka B. S.wprawdzie nie pracuje zawodowo, ale sprawowała opiekę na synami zajmowała się domem ogrodem. Wraz ze śmiercią syna utraciła możliwość jego wsparcia w przyszłości być może także z uwagi na jej sytuację także finansową. Istotna jest także utrata oczekiwania przez nich na pomoc i wsparcie zmarłego syna, która już jako małe dziecko był osobą aktywną dobrze zorganizowaną, a z uwagi na dobre wyniki w nauce miał realną szansę zdobycia odpowiedniego wykształcenia, a co się z tym wiąże i uzyskiwania realnych dochodów.

W tej sytuacji należało przyjąć iż kwota 25.000,-zł stosownego odszkodowania dla każdego z powodów będzie kwotą stosowną i takie też kwoty dla każdego z nich zasądzono.

W tym miejscu należy się odnieść do zarzutu pozwanego iż poszkodowany K. S. przyczynił się do powstania szkody przez fakt, że jechał jako pasażer na motorowerze bez kasku.

Art. 362 k.c. traktuje przyczynienie się poszkodowanego jako okoliczność ograniczającą odpowiedzialność sprawcy szkody, nie może być jednak utożsamiany z okolicznościami usprawiedliwiającymi zmniejszenie odszkodowania. Wyjątkowo ze względu na okoliczności danego przypadku zmniejszenie obowiązku naprawienia szkody pomimo przyczynienia się poszkodowanego pozostawałoby by w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 kwietnia 2013r. I ACa 1477/12 LEX nr 1316218, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 maja 2013r. I ACa 140/13 LEX nr 1324667).

Faktem jest, że zarówno kierujący motorowerem K. M. (1) jak pasażer K. S. nie mieli kasków w chwili wypadku. Ja wynika z zeznań D. K. kierującego drugim motorowerem poruszali się z szybkością większą niż 40 km/h Przy czołowym zderzeniu na nadjeżdżającym samochodem ciężarowym niezależnie od tego mieliby kaski skutek w ocenie Sądu byłby taki sam. Faktem bowiem powszechnie znanym jest poruszający się jednoślądem w czołowym zderzeniu z pojazdem

ciężarowym nie ma praktycznie szans na przeżycie. W tej sytuacji należy uznać, że przyczynienie poszkodowanego do powstania szkody było minimalne i nie może skutkować zmniejszeniem odszkodowania.

Zarówno kwoty zadośćuczynienia jak i odszkodowania zasądzono wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 29 września 2012r. Zgodnie z postanowieniami art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenia w terminie 30 dni licząc od otrzymania zawiadomienia o wypadku. Pozwany został zawiadomiony o szkodzie w dniu 29 sierpnia 2012r. co przesądza o terminie wymagalności tych roszczeń, w związku z czym żądanie powodów zasądzenia odsetek ustawowych od daty powstania szkody jako niezasadne podlega oddaleniu.

Małoletni P. S. cofnął pozew ze skutkiem prawnym na rozprawie w dniu 18 października 2013r. Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie przez w/w powoda pozwu.

Mając powyższe na uwadze oraz art. 203 § 1 k.p.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie. Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o przyznanie mu od małoletniego powoda kosztów procesu. Małoletni jest uczniem nie pracuje pozostaje na utrzymaniu rodziców, których sytuacja materialna w związku ze śmiercią syna K. jak wyżej wskazano uległa pogorszeniu. Daje to podstawę do zastosowania w stosunku do małoletniego powoda P. S. postanowień art. 102 k.p.c. pozwalającego na nie obciążenie go kosztami procesu.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, albowiem powodowi utrzymali się w swoim roszczeniu w 93.75 %. Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 8.234,-zł . Na kwotę tę składa się opłata od pozwu 1000,-zł wynagrodzenie adwokata kwocie 7.200,-zł i (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.) i opłata skarbową od pełnomocnictwa udzielonego adwokatowi 2x 17,-zł.

O obciążeniu pozwanego kosztami sądowym (resztą opłaty od pozwu od zasądzonej kwoty), których powodowie nie mieli obowiązku uiścić orzeczono na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010r. Nr 90 poz. 594 ze zm.).